SS-9 MULTİPL SKLEROZ'DA OKRELİZUMAB TEDAVİSİNDE HEPATİT VİRÜS REAKTİVASYONUNUN İNCELENMESİ

ÇAĞRI CANSU, TUĞBA ERDOĞAN, SEDA NUR AKKAYA, HELİN KÖKMEN, BELGİN KOÇER

GAZİ ÜNİVERSİTESİ TIP FAKÜLTESİ NÖROLOJİ ANABİLİM DALI

Özet: Okrelizumab latent hepatit B virüs (HBV) enfeksiyonu reaktive edebilir. Bu çalışmada Relapsing Multipl Skleroz (RMS) ve Primer Progresif Multipl Skleroz (PPMS) tanılı okrelizumab tedavisi alan hastalarda hepatit B virüs (HBV) reaktivasyon sıklığı ve risk faktörleri, hepatit A virüs (HAV) ve hepatit C virüs (HCV) profilinin incelenmesi amaçlanmıştır.

Materyal ve Metot: Ocak 2018-Ocak 2022 tarihleri arasında 6 ay arayla en az 2 doz okrelizumab uygulanmış 11 RRMS, 40 ataklı SPMS ve 13 PPMS tanılı 64 hasta çalışmaya dahil edilerek hepatit belirteçleri iki yıllık takip ile incelenmiştir. Hastalar demografik özellikler, bazal EDSS ve daha önce kullandığı ilaçlar açısından değerlendirilmiştir. Hastalarda bazal ve okrelizumab tedavisinde 1.yıl ve 2.yılda serum HBsAg, Anti-HBs, HBeAg, Anti-HBe, Anti-HBc total, Anti-HBc IgM, Anti-HAV total, Anti-HAV IgM, Anti-HCV ve serum ALT, AST değerleri incelemiştir.

Bulgular: Hastaların 45'i kadın ve 19'u erkekti, ortalama yaşları 46,81±10,4 (20-70) idi. Okrelizumab tedavisi öncesinde 64 hastanın 24'ünde (%37,5) Anti-HBs pozitif ve 13'ünde (%20) Anti-HBc total pozitif saptanmış, hiçbir hastada HBsAg, Anti-HBc IgM veya Anti-HCV pozitifliği saptanmamıştır. Tedavi öncesi 53 hastada HBeAg bakılmış hiçbirinde pozitiflik yok iken ve sadece 2 hastada Anti-HBe pozitif bulunmuştur. Tedavi öncesi 61 hastanın Anti-HAV total düzeylerine bakılmış ve 51 (%83) hastanın pozitif iken 10 hastada negatif bulunmuş, hiçbir hastada Anti-HAV IgM pozitifliği saptanmamıştır. 51 hastanın 1.yıl hepatit profili incelendiğinde hiçbir hastada HBsAg, Anti-HBc IgM, Anti-HAV IgM ve Anti-HCV pozitifliği saptanmamıştır. Elli bir hastanın 20'sinde (%39) Anti-HBs ve 10'unda (%19,6) Anti-HBc total, 43'ünde (%84) Anti-HAV total pozitif saptanmıştır. Otuz üç hastanın 2.yıl hepatit profili incelendiğinde hiçbir hastada HBsAg, Anti-HBc IgM, HBeAg, Anti-HAV IgM ve Anti-HCV pozitifliği saptanmamıştır. Otuz üç hastanın 11'inde (%33) Anti-HBs, 6'sında (%18) Anti-HBc total ve 27'sinde (%81) Anti-HAV total pozitif saptanmıştır. Onbir (%17) hastaya tedaviden en az 2-4 hafta, 15 (%23) hastaya ise okrelizumab başlamadan 2 haftadan kısa bir süre içerisinde hepatit B aşısı yapılmıştır. Takipte hiçbir hastada aktif hepatit izlenmemiştir. Takipte hiçbir hastada aktif hepatit gelişmemiştir.

Sonuç: Tedavi öncesi bazal HBs antikoru negatif olgularda HBs antikoru pozitif olanlara göre HBV reaktivasyonu sıklığı daha fazla bildirilmekle birlikte çalışmamızda HBs antikoru negatif hastalar da dahil olmak üzere hiçbir hastada hepatit B reaktivasyonu izlenmemiştir. Yüksek hastalık aktivitesi olan hastalarda gerekli olduğunda hepatit B aşılaması yapılmadan okrelizumab tedavisinin başlanabileceği düşünülebilir, ancak bu konuda daha fazla çalışmaya ihtiyaç vardır.